

[Behnke]

som alle er enige om. Skatteminister Robin Hood har lavet en omfordeling fra de små til de store. Over for Centralorganisationen af Købmandsforeninger i Jylland kunne ministeren således oplyse, at der var tale om en lempelse på ca. 40 mio. kr. for deres vedkommende, men en lempelse, som bliver til fordel for de store. Det bliver altså varehusene, der får tilskud fra den lokale købmand.

Det sjove ved det er så, at der netop i disse år udfoldes store bestræbelser på at holde liv i de små landsby- og øsamfund. Man laver postekspedition, apoteksudsalg osv. hos de små købmænd, så de kan overleve. Vi vil her i Folketinget opleve, at et flertal – i øvrigt et meget uklogt flertal – vedtager et erhvervslejestop, igen for at bevare de små forretninger, og det hele gøres for at holde gang i de mindre virksomheder. Det paradoksale er så, at netop de samme partier går i spidsen for at bevare denne arbejdsmarkedsafgift, som er med til for alvor at fratage de små virksomheder deres muligheder for at overleve.

Vi kan selvfølgelig til efteråret lave en ny skatteyderfinansieret støtteordning, men efter vores mening var det lettere at få lempet arbejdsmarkedsafgiften og de andre omkostninger, så virksomhederne kan klare sig selv og vi kan spare skatteyderne for endnu et træk ned i lommeulden.

Vi glæder os faktisk til den dag, da Folketinget vænner sig til at tænke sig om, før det lovgiver, frem for ustandselig at løbe ind i uforudsete bivirkninger.

I de konkrete tilfælde er der efter vores mening ikke tale om uforudsete følgesygdomme. Bilagsmaterialet fra Skatteudvalget i december vidner om, at man allerede på daværende tidspunkt havde fuld oplysning om, hvilke konsekvenser loven ville få. Så meget værre er det da også, at ministeren og flertalspartierne endnu ikke er kommet med et udspil.

Regeringen bruger behovet for en saltvandsindsprøjtning til eksport erhvervene som hovedargument for afgiften, og vi er selvfølgelig fuldstændig enige i, at eksporten skal have et ordentligt spark fremad. Men i stedet for at gøre det på bekostning af landmand Agergård og ostehandler Lysgård var det den offentlige sektor, som burde have båret ofringerne til eksportaleret.

Politikerne har jo en tilbøjelighed til at være meget let påvirkelige af den såkaldte offentlige mening. En enkelt død hummer i monopol-fjernsynets bedste sendetid kan udløse en miljøplan, der foreløbig har udsigt til at koste Danmark den ufattelige sum af 40 mia. kr. Hvis indholdet af samtlige de henvendelser, vi har fået fra hårdtarbejdende virksomhedsindehavere, blev serveret i TV-Avisens bedste sendetid i aften, ville der uden tvivl kunne skabes et flertal i morgen for at få afgiften lempet. Men nu har de små erhvervsdrivende jo ingen høj stjerne hos de fodformede medarbejdere i Danmarks Radio, og derfor må købmand Lindeberg og læge Sjøstrøm håbe på, at folketingspolitikkerne alligevel tager situationen alvorligt.

Fremskridtspartiet tager situationen meget alvorligt, og derfor vil jeg slutte med at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtrykker utilfredshed med, at skatteministeren ikke for længst har fremsat lovforslag om at løse det i december 1987 konstaterede problem om, at mindre virksomheder i alle erhverv belastes på grund af omlægningen af arbejdsgiverafgiften.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 3).

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i debatten.

Lykketoft (S):

Socialdemokratiet vil ikke medvirke til at vedtage nogen dagsorden her i dag, og med hensyn til hr. Behnkes dagsorden vil jeg sige, at den ikke engang indholdsmæssigt er korrekt. Det er ikke sådan, at alle små erhvervsdrivende i alle erhverv rammes i nogen forstand af dette her. Der er nogle, der gør det, der er andre, der ikke gør det. Eksempelvis må man sige, at hvad landbrugets primære producenter end måtte have af problemer, er det i hvert fald ikke de problemer, der er knyttet til arbejdsgiverafgiften, der er de største, de har, for her er der fuldt ud mulighed for forædlingsvirksomhederne at tilbagegive noget af den store gevinst, som landbrugserhvervet som sådant har fået i kraft